

Молодий будівельник

ГАЗЕТА ПРИДНІПРОВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

www.pgasa.dp.ua :: mb@mail.pgasa.dp.ua :: Газета заснована у березні 1960 р. :: Середа, 23 березня 2011 р. :: № 4 (1849)

Всесвітньо відомий вчений Петро Леонідович Капіца так схарактеризував лідерство в науці: «Це не караван суден у відкритому морі, але караван суден, що йдуть в кризі, де передне судно повинне прокласти шлях, розбиваючи кригу. Воно повинне бути найсильнішим і повинно обирати правильний шлях».

Спробою створення такого криголама, який повинен подолати консерватизм сучасної української науки й виховати нову генерацію учених, нових лідерів в науці з інноваційним поглядом на світ, лідерськими якостями та позитивним мисленням, спрямованим на ясне бачення перспективи, і є проект «Школа молодого вченого».

Школа молодого вченого є переможцем обласного конкурсу проектів «Молоді учені – Дніпропетровщині» в 2010 році.

Заняття в Школі молодого вченого проходять за підтримки губернатора Дніпропетровської області А.Ю. Вілкула, колективу управління освіти і науки, молоді і спорту Дніпропетровської обласної державної адміністрації й Придніпровського наукового центру НАН України.

Автори проекту поставили за мету розробити методику проведення занять у Школі молодого вченого – лідера в науці. У контексті проекту розроблено критерії майбутнього лідера в науці з урахуванням психодіагностичних, соціологічних і маркетингових досліджень і системи мотивації для молодих учених.

Під час проведення Школи молодого вченого учасники проекту, відібрані за допомогою психодіагностичних методик, рекомендацій і анкетування, матимуть можливість брати участь у тренінгах, лекційних і практичних заняттях, на яких вони зможуть оволодіти навичками самоменеджменту, самопрезентації, розвивати впевненість у собі, ставити особисті й професійні цілі та з кожним етапом досягати їх.

Заняття в Школі молодого вченого – лідера в науці безкоштовні, розраховані на 7 місяців і проводяться провідними психологами й бізнес-тренерами Дніпро-

У ШКОЛІ МОЛОДОГО ВЧЕНОГО ПРОЙШЛИ ПЕРШІ ЗАНЯТТЯ

петровської області. Цільова аудиторія – молоді вчені до 35 років ВНЗ і наукових установ Дніпропетровської області.

25 січня 2011 року в приміщенні Придніпровського наукового центру НАН України пройшло перше заняття. Практичний психолог Дніпропетровського бізнес-центру Тетяна Георгіївна Кахіані провела заняття з особливою ефективності та самоменеджменту.

Учасники Школи отримали теоретичні й практичні навички тайм-менеджменту, рекомендації щодо планування ділового й особистого часу, опанували методики управління часом і його оптимізації. Особливі відгуки від учасників отримали метод ALPEN і Матриця Ейзенхауера.

Молоді вчені, присутні на занятті з елементами інтерактивного тренінгу, змогли відчутно «відчуття часу», а для закріплення досягнень їм була запропонована методика «Мій портрет у променях сонця», яка нікого не залишила байдужим.

26 січня 2011 року було проведено друге заняття в Школі молодого вченого, яке було присвячено методам ефективного комунікації. Учасники тренінгу отримали знання про етапи, якість і методи ефективного спілкування, познайомилися з методами ефективного ухвалення рішень. Крім того, досить продуктивно була вправа в групах, спрямована на створення портрета сучасного лідера з необхідними йому якостями.

Для пізнання власного «Я» була запропонована унікальна методика «Вікно Джогарі» як символічне зображення особистості людини – це унікальна методика самопізнання особистості. Для емоційної розрядки тренер вибрала методику «Мої улюблені тварини».

Учасники Школи відзначають, що інформація була достатньо повною й доступною для сприйняття, і добре засвоювалися ті вправи, які проходили в ігровій, тренінговій формі. Молоді кандидати наук, аспіранти навчилися методам знайомства зі всіма учасниками в короткий проміжок часу, дізналися про бар'єри та стереотипи мислення й правила особистої самопрезентації.

Безумовно, це заняття допомогло молодим ученим більше пізнати себе, вони навчилися встановлювати соціальні зв'язки, а хтось навіть подолав сором'язливість.

У результаті анкетування, яке проводиться після кожного заняття, можна зробити висновок, що молоді вчені застосовуватимуть отримані знання та ділитимуться цими знаннями з іншими – з колегами, студентами й близькими людьми. Отримані знання допоможуть їм реалізувати свої проекти, підвищити особисту самоефективність.

У лютому Школа молодого вченого – лідера в науці знову відкриває свою роботу.

Автори й організатори проекту сподіваються на втілення в життя всіх рекомендацій і розробок Школи, а також бачать майбутнє проекту у вихованні цілеспрямованих й ефективних лідерів, які зможуть підняти українську науку на новий рівень розвитку, що відповідатиме світовим стандартам.

На закінчення хочу навести цитату з анкети одного з учасників тренінгів: «Так тримати! Все було зрозуміло, доступно й пізнавально! Сподіваюся використати отримані знання в практичній діяльності!»

А.А. Солншикіна,

кандидат соціологічних наук, автор проекту

Конкурс
«КРАЩИЙ МОЛОДИЙ ВЧЕНИЙ – 2011»

Відповідно до регіональної програми «Молодь Дніпропетровщини: 2007–2011 р.», яка затверджена рішенням обласної ради з 11 березня 2011 року оголошено конкурс «Кращий молодий вчений – 2011».

Конкурс проводиться за такими напрямками (по три місяці в кожному напрямку): технічний, економічний, медичний, гуманітарний. Переможців конкурсу нагороджують ноутбуками й мультимедійними проекторами. Минулого року від нашої академії третє місце в номінації «Медичні науки» заняла доцент кафедри екології та навколишнього середовища Яковішина Тетяна Федорівна. Вона отримала приз – ноутбук.

У конкурсі беруть участь вчені віком до 35 років. Всі учасники повинні заповнити форму: <http://pgasa-smu.narod2.ru/news/?news=21>
Файл **Forma_kraschii_molodii_vchenii_2011.doc**.

До 10 КВІТНЯ 2011 р. форму необхідно подати до ауд. 308-В (висотний корпус, третій поверх) секретареві кафедри ЖБК.

ВАЖЛИВО:

1. У проректора з науки всі форми ПІДПИСУВАТИ НЕ ТРЕБА (на підпис їх подаватиме представник ради молодих учених)!
2. У вченого секретаря список праць ПІДПИСУВАТИ НЕ ТРЕБА (на підпис їх подаватиме представник ради молодих учених)!

Т.Ю. Шевченко, к.т.н., голова ради молодих учених ПДАБА

Жовтневому району м. Дніпропетровська – 75 років

Продовжуємо тему.

Початок в МБ № 03 від 03.03.2011

Жовтневий район є найбільш значним культурним та науковим осередком міста. На його території розташовано 2 професійні театри, кіноцентри «Салют», «Оріон», Палац студентів, Палац дітей та юнацтва, планетарій, цирк, акваріум Дніпропетровського національного університету та зоологічний куточок на Монастирському острові. Район достатньо урбанізований: на його території розташовано великі житлові масиви Перемога й Сокіл та історичні поселення Мандриківка й Лоц-Кам'янка.

Район багатий на парки та сквери. Це Ботанічний сад Дніпропетровського національного університету, парки ім. Гагаріна, ім. Володі Дубініна, меморіальний Севастопольський парк, пам'ятка садово-паркового мистецтва Центральний парк культури та відпочинку ім. Шевченка, Мандриківський гідропарк.

Територію району прикрашають історичні будівлі XVIII-XIX століть, культурні споруди: Свято-Преображенський кафедральний собор, Хоральна синагога; пам'ятники видатним особистостям та історичним подіям.

Об'єкти культурної спадщини, за-

несені до Державного реєстру національного культурного надбання: палац князя Потьомкіна (Центральний парк культури та відпочинку ім. Т.Г. Шевченка), перша чоловіча класична гімназія (пл. Жовтнева, 2), будинок земської лікарні (пл. Жовтнева, 14), будинок музею старожитностей (пр. Карла Маркса, 16), будинок гірничого інституту (пр. Карла Маркса, 19), реальне училище (пр. Карла Маркса, 36), будинок міської управи (пр. Карла Маркса, 47), Спасо-Преображенський собор (пл. Жовтнева).

Об'єктів культурної спадщини, занесених до переліку пам'яток містобудування та архітектури місцевого значення в Дніпропетровській області 46.

Окрасою району є музеї: художній, історичний ім. Д.І. Яворницького, меморіальний будинок-музей Д.І. Яворницького, діорама «Візволнення Дніпропетровська».

На території району ведуться роботи з реставрації цінної історичної забудови, значні за обсягом роботи з благоустрою території, з реконструкції забудови та сучасне будівництво. Деякі споруди є визитною карткою міста. Це житлові комплекси «Дніпровський», «Башти», головний корпус Дніпропетровського національного університету на пр. Га-

гаріна, центр відпочинку «Бартоломео», спортивно-оздоровчий комплекс «Цунамі», торговельно-розважальний комплекс «Репортер», торговельний комплекс «Атріум», готельний комплекс «Паркготель».

Сьогодні Жовтневий район є центром великих трудових і наукових досягнень, дедалі потужнішим стає його економічний, науковий та духовний потенціал, визначено чіткий, виважений план діяльності районної ради, а також перспективи та напрями розвитку господарського комплексу району, засад місцевого самоврядування.

За 2006–2010 роки закінчено роботи з комплексного упорядкування набережної ім. Леніна; реконструйовано вулиці Чернишевського, Шевченка, Коцюбинського, Жуковського, Виконкомівську, площу ім. Д. Бедного; відкрито 13 спортивних майданчиків, 6 дитячих майданчиків; проведено реконструкцію курдонеру по пр. К. Маркса, 20; відкрито пам'ятник артилеристам Великої Вітчизняної війни на розі вулиць Гусенка та Погребняка. 2010 року закінчено реконструкцію Севастопольського парку. Зміцнюється матеріальна база відділу комунального господарства. Велика увага приділяється розвитку освітньої галузі. За підтримки

районної ради за останні чотири роки проведено реконструкцію дитячих дошкільних закладів №326 та №155, збудовано газову котельню в СШ №67, проводяться капітальні ремонти шкільних їдалень, спортивних залів, продовжується комп'ютеризація навчальних закладів. Проведено поточний ремонт у будівлі виконкому, створено гідні умови для роботи працівників, придбано сучасну техніку, проведено швидкісний інтернет.

Завдяки згуртованій роботі депутатського корпусу, структурних підрозділів районної ради Жовтневий район постійно займає в місті Дніпропетровську призові місця з благоустрою, із забезпечення цікавого дозвілля молоді, з підготовки медалістів, переможців та призерів обласних, всеукраїнських та міжнародних олімпіад у школах району.

Підсумком роботи виконкому щодо впровадження системи управління якістю в структурних підрозділах ради та виконкому став сертифікат на систему управління якістю, який наш район отримав одним з перших у місті.

В.Ф. Лукашова,
голова Жовтневої районної
у м. Дніпропетровську ради

Святкування Дня захисника Вітчизни на факультеті ПЦБ

21 лютого, в понеділок, в аудиторії 301 відбувся семінар, присвячений Дню захисника Вітчизни. Бесіду зі студентами першого курсу факультету ПЦБ провів полковник у відставці, к.п.н., доцент кафедри БЖД Білоусов Олександр Павлович.

Олександр Павлович почав семінар з того, що розповів студентам про історію свята, яке ми відзначаємо 23 лютого. Він повідомив, що День захисника Вітчизни – це подія, яка святкувалася громадянами СРСР з 1922 року. Тоді це свято мало назву «День Радянської Армії та Військово-морського флоту». Після розпаду Радянського Союзу свято все ще продовжують відзначати у ряді країн СНД.

Під час оповіді ми занурилися в атмосферу військових років і відчули всю важливість і необхідність цього свята. Олександр Павлович розповів аудиторії про героїв війни, про їх мужність, про жорстокість і жахи того часу. Вельми цікавою була розповідь про воїнів-авіаторів. Нас познайомили з героїчною історією життя

двічі Героя Радянського Союзу, маршала Савицького, який був нагороджений безліччю орденів та медалей. Перший раз звання було присвоєно йому 11 травня 1944 року за уміле керівництво корпусом і 107 бойових вильотів, під час яких він збив 15 літаків супротивника. До кінця війни на рахунок Савицького значилося 24 збитих літаки супротивника (22 літаки він збив особисто і 2 – в групі). 5 червня 1945 року Савицький був нагороджений другою медаллю «Золота Зірка».

Продовживши думку про авіацію, Олександр Павлович перейшов до теми конструкції літаків. Він звернув увагу студентів на те, хто створював ці літаки. Хто їх проектував, конструював, модернізував? Все це було роботою інженерів. Праця інженерів – один з китів, на яких трималася Червона Армія. Інженери створювали машини, які йшли в бій і захищали наших солдатів. Інженери – невід’ємна частина й того військового часу, і сьогодення. Інженер – важлива й престижна професія, яка відіграє значну роль у сучасному житті. І як майбутні представники цього ремесла ми несемо величезну відповідальність перед суспільством. Ми повинні робити життя людей кращим, комфортнішим, будувати сучасні стильні будівлі, затишні квартири.

Ми вічно будемо пам’ятати героїв війни, їх подвиги, хоробрість і мужність, пишатися нашими захисниками, які забезпечили нам мирне майбутнє і щасливе життя.

На такій святковій, натхненній ноті Олександр Павлович завершив семінар.

Єфремова Марія, 205 група,
Кіракасян Любов, 204 група

На фото: семінар, присвячений Дню захисника Вітчизни, розповідає к.п.н., доц. кафедри БЖД О.П. Білоусов

Іменна стипендія імені Павла Трофимовича Резніченка

У цій статті піде мова про людину, яка зробила для нашої академії дуже багато, про людину, яка доклала колосальних зусиль, щоб сьогодні наш вуз мав престиж і вважався одним з кращих в Україні. Поговоримо ми про ректора ДІБІ професора П.Т. Резніченка.

Народився П.Т. Резніченко 12 липня 1928 р. в одному з сіл Новомосковського району Дніпропетровської області. 1950 року він закінчив Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут, факультет ПЦБ. У 1957 р. захистив кандидатську дисертацію. Після цього він швидко йшов кар’єрними сходами: завідувач навчальної частини (1953 – 1954 рр.), завідувач кафедри, заступник ректора з навчальної роботи (1960 – 1962 рр.), заступник ректора з наукової діяльності (1962 – 1964 рр.). І вже в 1964 р. він обійняв посаду ректора ДІСІ, на якій працював до 1987 року.

Роки ректорства П.Т. Резніченка припали на досить складний період 70 – 80-х років, але, як не дивно, саме ці роки були найбільш успішними й цікавими в історії нашого навчального закладу. Фінансування інститутів на той момент було досить слабким, але у зв’язку з високим рівнем підйому цивільного будівництва в Придніпровському регіоні й високим авторитетом вузу, що було досягнуто за рахунок дослідження й впровадження передових в Союзі розробок для будівни-

цтва), наш вуз активно розвивався й розширювався. Прийом студентів збільшився до 2,5 тис. на рік, і перед ректором виникла нова проблема – проблема браку площі і розміщення студентів. Павло Трофимович ухвалив рішення про будівництво нових корпусів і переходу інституту на роботу в одну зміну. Будучи людиною рішучою, втілювати свої наміри він розпочав негайно. У 1981 році почалося будівництво висотного 13-поверхового корпусу, а вже через 2 роки він був зданий в експлуатацію. У той же час був побудований гуртожиток №5, що допомогло вирішити проблему з розселенням студентів з інших міст.

Будівництво й розширення нашої академії проходило під девізом, який любив повторювати ректор: «Побудуємо свій будинок своїми руками». Як прекрасний керівник Павло Трофимович розумів, що таким чином він не тільки забезпечує якісне проходження студентами виробничої практики і дає їм неоціненний досвід роботи, але й економить кошти для

будівництва.

Варто відзначити, що Резніченко дуже добре розбирався в людях і з великою увагою ставився до формування викладацького складу. Професіоналізм, сумлінність, робота в команді – ось основні вимоги до педагогів у той час. І зусилля ректора не були марними: йому вдалося дібрати зразковий склад викладачів, залучити до роботи людей з багатим професійним досвідом на новостворені кафедри (зав. кафедри архітектури, наприклад, став відомий архітектор Петров).

Не забував Павло Трофимович також підтримувати високий рівень самодіяльності, створювати в інституті умови для розвитку спорту. В ті роки ДІСІ неодноразово вигравав міжвузівську першість на спортивних чемпіонатах і творчих фестивалях.

Досяг успіху Резніченко й у науковій діяльності. Він видав близько 80 наукових праць, зокрема 4 монографії, 3 підручники і 2 наукових посібники. Мав 10 авторських свідоцтв на винаходи.

Був двічі нагороджений орденом

«Знак Пошани» і трьома медалями. Академік Академії будівництва України (1994 р.).

П.Т. Резніченко був вірним своїй справі до кінця, він працював в академії до самої смерті, лише на останні 8 років свого життя змінив пост ректора на пост завідувача кафедри ТБВ. 1995 року пішов з життя великий ректор, академік і просто хороша людина. Пішов, залишивши після себе яскравий слід в історії нашої академії і спогади про себе як про одного з кращих керівників. Він похований на Центральному цвинтарі в місті Дніпропетровську.

З вересня 1995 року рішенням Вченої Ради академії студентам факультету промислового і цивільного будівництва призначається стипендія ім. П.Т. Резніченка.

СТУДЕНТ

«Пізнай самого себе». Цю формулу увічнили на храмі Аполлона в Дельфах. Але, на жаль, не дали, як тепер кажуть, практичних рекомендацій, як це робити. Слід підкреслити, що пізнання самого себе – це завдання, яке неможливо довірити нікому іншому. Це робота, яку кожен повинен робити самостійно.

На світі існують проблеми, які вирішуються вибором: або – або. Проблема людських здібностей не належить до їх числа. Це легко виявляється навіть при елементарному зіставленні долі видатних людей і думок самих геніїв про геніальність. «Ніколи ще нічого подібного не було створено силами однієї людини», «Небесна істота, зовсім не схожа на смертних», – так писали й говорили про Ісаака Ньютона ще за його життя. А сама «небесна істота, зовсім не схожа на смертних»? Вісімдесятирічний мудрець розмірковував: «Не знаю, чим я можу здаватися світу, але сам собі я здаюся тільки хлопчиком, що грає на морському березі, розважається тим, що час від часу відшукує камінчик більш барвистий, ніж зазвичай, тоді як великий океан істини розстилається переді мною недослідженим». А Альберт Ейнштейн стверджував: «У мене немає ніякого таланту, є тільки впевненість мула й величезна цікавість».

Ранні прояви блискучих здібностей не є рідкісними: чотирирічний Моцарт написав декілька концертів; академік Ландау в 13 років закінчив десятирічку й став студентом відразу двох факульте-

тів – фізико-математичного та хімічного; Блез Паскаль ще не знав математичних термінів, коли «привідкрив» початкові теореми Евкліда, називаючи пряму «палкою», а коло – «колесом».

Але бувало і зовсім по-іншому. Ньютон нічим не виділявся серед своїх однолітків, коли вчився в школі, коледжі та Кембріджі. Чарльз Дарвін вважався серед своїх шкільних вчителів і товаришів по навчання нетямущим і просто-таки тупуватим хлопцем. Великий хімік Менделєєв вступав до університету кілька разів і весь час «завалював» хімію.

Сьогодні часто-густо можна почути нарікання з приводу того, що до 16–17 років старшокласники не можуть визначитися й вирішити, чим їм зайнятися в житті, куди вступити навчатися. Існує точка зору, що принаймні в середніх класах школярів слід спеціалізувати в тій галузі, в якій вони проявляють здібності, – в математиці, гуманітарних науках, мистецтві, спорті і так далі, відводячи іншим предметам роль факультативів. Цьому погляду протистоїть інша точка зору: спеціальні здібності розвиваються тим успішніше, чим повніше й ширше формується «загальна обдарованість», «загальні здібності».

У вузькій спеціалізації немало прихильників серед самих школярів і їх

батьків, що думають: «Навіщо забивати голову незліченими хімічними формулами або премудростями алгебра, якщо людина збирається бути, наприклад, музикантом?» Про це сперечаються стільки, скільки існує школа в її нинішньому вигляді. З одного боку, справді маса матеріалу, що засвоюється в школі, багатьом згодом абсолютно непотрібна. З іншого боку, рання спеціалізація приховує у собі й таку небезпеку: як правильно діагностувати спеціальні здібності в молодшому шкільному віці? Хто з професіоналів-психологів буде цим займатися індивідуально з вашою дитиною? Чи не підмінить поки що нереалізовані здібності дитини бажання батьків, їх мрія бачити дитину саме такою, якою вони намалювали її в своїй уяві? Чи завжди виявлення схильностей та інтересів дитини, які можна визначити при професійному психологічному тестуванні, еквівалентне тим потенційним можливостям, які приховує в собі внутрішній світ кожної дитини?

Правда, все-таки є сфери діяльності, де схильність справді виявляється дуже рано. Наприклад, математика і мистецтво. Однак і в цьому випадку краще не абсолютизувати правило. Пригадаємо, наприклад, двох гімназистів, які не виказували анінайменшого інтересу до того,

Поради психолога

Не сумнівайтеся, Ви – талановиті!

що згодом стало справою їх життя. До одного довелося приставити репетитора з математики, до іншого – репетитора з російської мови та літератури. Перший – це видатний російський математик Н.Н. Лузін, засновник радянської математичної школи. Другий – великий російський поет Олександр Блок. А як легко напрошувався висновок про «професійну непридатність»!

Тому, якщо ваша дитина до цих пір не проявила яскраво виражених здібностей в якій-небудь сфері, не варто засмучуватися. В одному лише погоджуються психологи: здібності проявляються в діяльності й в діяльності ж формуються. Дайте дитині можливість пробувати себе в різних видах діяльності, дайте можливість їй шукати себе, заохочуйте ці пошуки. Різноманітність здібностей існувала й існуватиме завжди. Проте є якийсь «континуум талановитості» – від геніальності до обдарувань не таких помітних, але все-таки обдарувань. І ніхто не залишається поза цим «континуумом». Вірте в себе, ви – талановиті! Вірте в дитину, її непересічність і талановитість, говоріть їй про це і допомагайте знайти й розвинути свої обдарування. Про те, як можна розвинути свої здібності, ми розповідаємо на семінарах-тренінгах і консультаціях.

Складановська М.Г.,
доцент кафедри філософії і політології,
куратор психологічної служби ПГАСА

Они были первыми (из истории архитектурного факультета ДИСИ)

Отсчет начала истории архитектурного факультета формально можно вести с 1 августа 1966 года. В этот день почти 250 молодых людей сдавали вступительный экзамен по рисунку - непривычный экзамен в стенах технического вуза. Непривычным было и то, что экзамен по рисунку длился два дня: в первый день рисовали гипсовый орнамент, а на следующий день гипсовую голову. О том, что в Днепропетровском инженерно-строительном институте будет организована подготовка архитекторов, стало известно весной того же года. Базой для их подготовки по рисунку и живописи в те годы были многочисленные изостудии: при дворце им. Ильича (руководитель И.Е. Данилец), городском дворце пионеров (руководитель Ю.М. Ключко), при дворце студентов им. Ю. Гагарина. Прекрасную подготовку получали учащиеся 1-й городской художественной школы (руководили Ф.А. Мاستиков и В.И. Щедрова). Особое место в Днепропетровске занимало художественное училище, из стен которого вышло немало известных мастеров.

В первые годы существования вновь организованного архитектурного отделения его студентами становились выпускники именно этих художественных школ и изостудий: Э. Гаврилова, Ю. Фомин, Т. Васюк, С. Зуев, В. Пирогов, Л. Семёнова, В. Аксельрод, Т. Савченко, О. Кляйкина, Ю. Белоконов, В. Ковтун, В. Остапенко, И. Тризок и многие другие.

В ДИСИ тоже шла подготовка к приему на новую специальность: были открыты двухмесячные курсы по рисунку и черчению.

Итак, первые экзаменационные дни (после рисунка был экзамен по черчению) привели к наибольшему отсеву абитуриентов. Далее предстояло сдавать физику, математику, сочинение. В результате двухнедельного марафона была сформирована группа из 28 человек. Это была во многом необычная группа: разные по возрасту, жизненному опыту, не очень представляющие смысл и сложность будущей профессии, мы смогли в течение достаточно короткого времени стать единым дружным коллективом. Уже после вступительных экзаменов мы

были приняты ректором Павлом Трофимовичем Резниченко. Благодаря его усилиям осуществилась мечта Олега Борисовича Петрова – начать подготовку архитекторов в стенах ДИСИ. Это было продиктовано настоятельной необходимостью обеспечить дефицитными специалистами-архитекторами местные проектные организации. В эти годы Днепропетровск переживал небывалый подъем строительства: велось освоение новых территорий, формировались промышленные узлы,

вблизи которых возникали целые жилые массивы – Тополь, Победа, Красный Камень, Солнечный. Расширялись границы города, его население приближалось к миллиону человек. Естественно, что в этих условиях проблема обеспечения работой будущих специалистов не возникала.

В конце 60-х годов ДИСИ занимал достойное место среди строительных вузов Советского Союза – его выпускники отличались хорошей подготовкой и, работая по всей огромной стране, становились руководителями крупнейших строек, возглавляли министерства. Как правило, это были выпускники ведущего факультета промышленного и гражданского строительства. Поначалу нам, свежеспеченным студентам, пришлось столкнуться с определенной настороженностью и даже непониманием со стороны некоторых руководителей и студентов факультета ПГС, к которому была причислена архитектурная группа. Нас восприняли как неких «свободных художников», случайно занесенных в сугубо технический институт. Первым быть всегда непросто, в шутку мы называли себя подопытными кроликами. В первые годы шла отработка учебных программ, уточнялся формат и содержание курсовых проектов, решались вопросы организационного и материально-технического обеспечения. Главная тяжесть ответственности легла

на плечи О.Б. Петрова и В.Е. Горбоносорова. Это были незаурядные люди. Они прошли Великую Отечественную войну, по их проектам возрождался из руин Днепропетровск. Общение с ними позволяло каждый день все глубже постигать все сложности будущей профессии. В СССР подготовка архитекторов имела свои традиции, главной школой был Московский архитектурный институт. Но в нашем случае речь шла о формировании совершенно новой школы, что требовало привлечения как преподавателей из других вузов, так и опытных архитекторов-практиков из местных проектных институтов. Тогда на единственную архитектурную кафедру пришли И. Терзьян, А. Миронченко, Г. Клопко, Е. Самойлюк, М. Зарайский, Е. Яшунский.

Запомнилась поездка группы почти в полном составе в сентябре 1966 года в Киев во главе с В.Е. Горбоносоровым. Вадим Евгеньевич до войны окончил Киевский художественный институт, поэтому одним из мест посещения стала кафедра архитектуры этого вуза. Когда нам показали курсовые работы первокурсников КХИ мы растерялись – настолько совершенно были они выполнены. Но В.Е. Горбоносоров обнадежил, что скоро у нас будет получаться ничуть не хуже, как говорят в таких случаях, глаза боятся, а руки делают.

В нашем институте наряду с плановой учебной профессиональные навыки (и это всячески поощрялось) можно было приобрести в активно работавшем студенческом проектно-конструкторском бюро (СПКБ). Именно там О.Б. Петров руководил разработкой проектов нового учебного корпуса по ул. Чернышевского, Летнего театра в парке Чкалова (ныне Глобы), общежитий по ул. К. Цеткин. Силами студентов-архитекторов выполнялся значительный объем работ

по оформлению института, которые иллюстрировали многообразную научно-исследовательскую деятельность ведущих кафедр и факультетов. За прошедшие годы менялась структура самого факультета – помимо кафедр жилых и общественных зданий, которой много лет руководил О.Б. Петров, – были созданы кафедры истории и теории архитектуры, дизайна городской среды. При СШ №71 было открыто подготовительное отделение. По мере увеличения числа учебных групп, совершенствования методик преподавания и воспитания собственных педагогических кадров работы студентов архитектурного факультета стали регулярно принимать участие в различных конкурсах, ежегодных смотрах дипломных проектов. С легкой руки будущих зодчих на смену традиционно оформленным малоинтересным стенным газетам пришли ярко исполненные, насыщенные по содержанию большеформатные панно. После окончания летних практик, география которых охватывала Русский север, Прибалтику, Москву, Ленинград и Киев, проводились ставшие традиционными отчетные выставки акварельных и графических работ, которые в свою очередь являлись элементом эстетического воспитания студентов.

За прошедшие с момента выпуска первой группы дипломированных архитекторов прошло 40 лет. Выросло не одно поколение специалистов этой сложной профессии. По стопам родителей-архитекторов (и это уже стало традицией) идут наши дети. И хотя кардинально изменились общественные и экономические условия, принципиально меняется технологическая составляющая проектирования, основанная на применении компьютерных программ, происходит естественная смена поколений преподавательского состава, главным является уверенное в будущем существование Днепропетровской архитектурной школы, в становлении которой нам выпала честь участвовать.

В.Ю. Аксельрод,
доцент каф. оснований и методов архитектурного проектирования

21 березня – Всесвітній день поезії ПОЕЗІЯ І ВІРШУВАННЯ (роздуми поета, поради учням)

Вірші як спосіб втілення думок і почуттів – звичне явище нашого повсякденного життя. Я не говорю вже про те, що чи не в кожному товаристві молодих людей знайдеться, ймовірно, і умілий вигадник віршів, що постійно вдягає в рими свої роздуми, послання до друзів, виступи в дружньому колі.

Проте далеко не всі вірші належать поезії в істинному значенні цього слова. Те, що поняття «віршування» і «поезія» не завжди збігаються, відомо ще з часів Арістотеля, який сказав: «Можна було б перекласти у вірші твори Геродота, і не менше вони були б історією як з метром, так і без метра». Вірші можуть не нести ані грама поезії – стати жертвою автоматизації.

Для наочності можна навести приклад. Навколо нас безліч різних будівель, але одні ми відносимо до творінь архітектури, і кажемо, що це поезія в камені. Інші з іронією називаємо «хрущовки» і так далі.

Постійно маючи справу із словом, ми з певним зусиллям можемо відокремити його від себе і поглянути на нього об'єктивно, щоб ясно побачити його справжню природу і роль у нашому житті. Ми ніби забуваємо, що слово є головним виявом нашого розуму і нашої волі. Не менш помилково й вельми поширеною є думка, згідно з якою художня цінність віршів визначається їх формою. При цьому діяльність поета зводиться до ремесла, до уміння будувати образи, ритм і так далі.

Немає сумніву, що поет не може не бути майстром, але само по собі це тільки створення форми.

Поезія – це не тільки майстерність, перш за все це творчість, це душа автора. Вірші втрачають своє значення і вмирають поза зв'язком з явищами життя, які їх породили. Поезія живе власною енергією. Вона являє собою щось значно більше, ніж будь-яка думка і почуття.

Підносячись до творчості, поет створює світ свого твору як суверенний організм, який володіє власною життєвою силою. Цей поетичний світ є ніби найдрібнішою моделлю об'єктивного світу життя і природи. Будь-яке слово, що виражає думку і почуття, є тільки повідомленням про щось окреме, обмежене. А істинно поетичний світ спрямований до безмежного, нескінченного – він є художнім втіленням всієї цінності буття. І цей світ безпосередньо пов'язаний з особистістю поета, який вистраждав, виносив в собі те, що втілюється в його творі, в якому і любов, і вічне.

Поезія як рід людського безсмертя... Чи немає в такому повороті думки завеликого перебільшення можливостей слова? Чи такою реальною є його перемога над забуттям, що, як ні фантазій, невідворотно?.. Питання може видатися риторичним. Але я переконаний, що від відповіді на нього залежить вся глибина нашого розуміння поезії. Адже на початку було Слово.

Завітайте до нашої студії, і ми про все поговоримо.

Геннадій Львов,
член Спілки письменників України,
керівник поетичної студії «Ліра»

ВОЗВРАЩАЮСЬ К ИСТОКАМ

Пред Красотою встану на колени.
В гранитном ложе катится река.
Все выше, из воды, идут ступени
К вершине, что уходит в облака...

Мне мальвы чаши подают с нектаром
И чернобрицы дарят аромат...
Наверно, жил мой прадед здесь недаром,
Его глаза мне подарила мать.

Иду по улице. Деревья выше неба,
А я – подсолнухом у детства на краю.
Пьянит меня душистый запах хлеба,
Молюсь и со Вселенной говорю...

Кресты и звезды – тихо на погосте.
Вот холмик деда. Прадедов холмы...
Говаривал: «Мы на земле не гости –
Ваятели и сеятели мы...»

Поглажу ствол у серебристой ивы,
В тени ее сложу узлы дорог.
Вберу в себя пьянящий запах нивы.
Вернулся. Господи, спасибо, что помог.

Гранитных рук возьму тепло и влагу,
И свет высокий козларевых дум.
Глазами проведу ребят вагату,
Уйдя душою в тихий сосен шум.

В ТИШИНЕ ВАШИХ ГЛАЗ

Вы сидели, а я в тишине Ваших глаз
Караулил улыбку и свет от звезды,
И хотя небосклон потихоньку погас,
Так светло было нам у бегущей воды.

Купол церкви светился, и пахло рекой,
И листва под ногами шептала стихи.
Поцелуй на губах ты зажала рукой,
Растворяться в безмолвье стихий.

Вітаємо з перемогою

27 березня – Міжнародний день театру.
Напередодні цього святкового дня ми отримали радісну звістку. У своєму міжнародному фестивалі студентських франкомовних театрів театр «Flèche» ПДАБА показав дві вистави: «Диалог тварин» Патріка Бессона та класичну п'єсу Жан-Батіста Мольєра «Дон Жуан». Обидві вистави мали великий успіх у глядачів. «Flèche» отримав Спеціальний приз журі фестивалю. Студент групи 1007 М. Петухов отримав Гран-прі за кращу чоловічу роль. Вітаємо із заслуженою перемогою, чекаємо нових вистав і нових перемог!

«Кот в мешке или свидание вслепую» (Предметы по выбору - на чем основан выбор?)

Все 20 лет в независимой Украине идут реформы высшей школы. Они разнообразны, глубоки и требуют более детального анализа. С этого года начались изменения, касающиеся преподавания гуманитарных и социальных дисциплин в технических вузах, в том числе и в нашей академии. Идея эта не нова. Она давно высказывалась представителями технических специальностей, сделав необязательными большую часть культурно-гуманитарных предметов, которые теперь студенты изучают по собственному выбору, появились дополнительные часы для дисциплин по специальности. Идея не плохая, но для ее реализации необходимо выполнение ряда условий, и самое главное, нужна готовность вузов и студентов к данным инновациям. Оставим пока в стороне вопрос о том, каким образом специальности экологов, охраны труда и технологии жизнеобеспечения, и, что совсем странно, дизайнеров и архитекторов оказались техническими, а не синтезными, междисциплинарными специальностями?! Ведь при проектировании материальных объектов или градостроительной среды задаются социальные условия и взаимодействия. Думается, здесь сказались инерция технократического мышления, господствовавшего в СССР и сохраняющего свое влияние и сейчас. Как пишет французский социолог Поль Бурдь в работе «Социология социального пространства»: «если малейшая попытка изменить учебные программы и особенно количество часов, выделенных на ту или иную дисциплину, встречает практически всегда и повсюду бешеное сопротивление, то происходит это не только из-за мощных корпоративных интересов, связанных с установленным социальным порядком (в частности, затронутых этой реформой профессоров). Дело еще и в том, что культура, и в особенности ассоциирующиеся с ней социальные деления и иерархии, сформированы естественным образом при содействии государства, которое, учреждая их одновременно в вещах и умах, придает культурному произволу видимость полной естественности». Но эти вопросы не в нашей компетенции, для этого есть целые научные институты и Министерством образования.

Подумаем про другое. На основании чего студент-первокурсник современного украинского общества, фактически вчерашний школьник, а по зрелости личности – подросток, может осознанно и ответственно выбирать, какие знания он хочет получить, если профессию, вуз, –

как показывают мониторинговые социологические исследования, проводимые студентами ПГАСА по теме «Факторы выбора профессии», – зачастую выбирают случайно. Интерес к специальности был выявлен лишь у 18 – 23% опрошенных студентов ПГАСА (осень 2009 и весна 2010). Остальные студенты движимы потребностью получить «корочки» или желанием родителей, а также надеждой продлить беззаботное «невзрослое» существование, они поступают туда, куда гарантировано могут поступить.

Чтобы обоснованно делать выбор, студент 1 курса: а) должен быть информирован о содержании, целях и задачах каждого спецкурса, методах занятий и о том, какие навыки он получит, освоив курс; это может сделать деканат или куратор с помощью рабочих программ курсов; б) представлять, чем он будет заниматься в будущем, после окончания института и какие из предложенных курсов пригодятся в профессиональной, а какие в общественной и личной жизни; это разъяснительная работа преподавателей новых дисциплин; в) оценить уже имеющиеся у него знания и умения и, определив, каких знаний и умений у него еще нет, постараться их восполнить, так сказать, строя себя как личность; это задача лично каждого студента. Обладают ли такими способностями, компетенциями и установками студенты-первокурсники? Могут они сделать этот выбор самостоятельно, или им нужна помощь? Если да, то в чем именно?

Решив выявить мотивацию выбора предметов социально-гуманитарного блока студентами 2 курса, которые выбрали тот или иной спецкурс социологической направленности, я в первую же встречу в новом семестре провела экспресс-опрос (февраль 2011, всего 89 ст.). На вопрос «Почему Вы выбрали именно этот курс?» варианты варьировались: показалась интересной тема курса – 32%; название, «приятно звучит на слух» – 10%; осознанный выбор обнаружен лишь у 10%; чтобы узнать, что он собой представляет – 8%. К ним следует добавить еще иносказательные ответы «курс меня заинтересовал», а чем – не ясно. Конечно, следует учесть и привычку студентов советоваться или списывать у соседа, ведь сам опрос оказался для них полной неожиданностью и поначалу вызвал растерянность. Но, так или иначе, более чем 70%, проявили общий интерес, хотя их могут ждать разочарования, если их представления о курсе не совпадет с тем, что им предложат. Бы-

ли и ожидаемые ответы: «За компанию» – 18%; для общего развития, расширения кругозора – 9%; честно признались, что выбрали случайно – 6%; курс показался легче и интереснее других – 7%; еще 5% опирались на авторитетное мнение: «посоветовали родственники, преподаватели, староста, сосед»; тема актуальна – 2,5%; не знаю, не определился – 2,5%; понятные мне вещи – 1%; на эту тему есть много учебников (что как раз и не верно, так как курсы новые и синтезные) – 1%. Второй вопрос звучал так: «Чего Вы ожидаете от изучения спецкурса?». Ответы снова показали низкую информированность о предмете: знаний по теме курса или более широко (новых знаний, «систематизировать свои знания», «полезных знаний для дальнейшей жизни» и т.д.) – 36%; интересного материала, интересного времяпровождения, что будет легко и интересно – 20%; перечислялись знания, которые данные курсы не предполагают: «узнать лучше себя», «научиться разбираться в людях», психологических знаний, знаний о политике и т.д. – но эти знания можно получить на других курсах!!! – 22%; получить полезный опыт на практике – 12%; узнать, что это за курс и научиться разбираться в нем, узнать что-то новое, расширить кругозор – 11%; не знаю – 5%; узнать связь данного предмета с другими – 1%; получить навыки логического и самостоятельного мышления – 4%; получить 75 баллов – 2% или просто зачет – 4%. Радует что «балласт», студенты ориентированные не на знания, а на зачет, которые будут отбывать занятия, как повинность, составляют меньше четверти опрошенных, но, возможно, именно они были честными, а остальные писали то, что, по их мнению, от них ждет преподаватель. Тем самым, мой микроопрос показал, что пока наши студенты выбирают кота в мешке и не очень представляют, чем им придется заниматься и что нового они смогут узнать.

Насколько будет успешным результат любого социального взаимодействия, а обучения в особенности, зависит от совпадения установок и ожиданий обучаемых и обучающих. Поэтому, пользуясь случаем, хочу проинформировать нынешних студентов-первокурсников, которые в ближайшее время будут делать свой выбор, о спецкурсах, связанных с социологией, поскольку хочется в аудитории видеть заинтересованных в совместном научном поиске партнеров и единомышленников, а не скучающих зрителей.

Для тех, кто хочет понять социальные

процессы на мировом уровне и мыслит глобально, предлагается курс «Развитие общества и глобализация», где рассматривается строение и функционирование общества как системы, изучаются факторы и формы развития общества и теории, с ними связанные, подробно анализируются процессы трансформаций, которые происходят сегодня в Украине и во всех странах мира. Здесь изучаются в рамках индивидуальной работы научные труды ученых мира и делаются научные доклады.

Для тех, кто хочет ближе узнать техники, методики и приемы прикладной социологии, использующиеся сегодня во всех сферах жизни общества предлагается курс «Прикладная социология», в рамках которого студенты, объединившись в малые творческие коллективы, будут проводить опросы, изучать интернет, статистику, наблюдать и т.д. Они научатся навыкам сбора первичной информации и ее обработки. Завершается курс написанием отчета о самостоятельном исследовании и докладами на конференции.

Специально под строительные специальности, а также для экологов, архитекторов, ГЖЗ и дизайнеров подготовлен авторский новый курс «Социология жизненной среды», где анализируются элементы природной, социальной, архитектурной, ментальной языковой среды на макро-, мезо- (регион, город) и микроуровне, изучаются закономерности взаимодействия общества с природой и личности со средой, критерии ее оценки и процессы ее изменений. Индивидуальная и групповая работа в данном курсе связана с изучением жизненной среды и ее качества с помощью кино, литературы и собственных творческих исследований конкретных поселений.

Не зависимо от того, какой спецкурс по социологии студенты выберут, они могут научиться социологическому видению: видеть необычное в обычном, за единственным видеть общее, за частным – типичное, научиться системному мышлению и структурно-функциональному методу. Они смогут строить свои жизненные перспективы более обоснованно и реально, опираясь на знание социальных закономерностей и социального контекста: условий, в которых им предстоит жить и работать, и содержания, направленности процессов, в которых им предстоит участвовать.

Л.Е. Чернова,

к. филос.н., доцент каф. философии и политологии

До відома викладачів, студентів та співробітників

Науково-технічна бібліотека повідомляє про нові надходження навчальної літератури, підготовлені колективом авторів-учених нашої академії:

1. Качество воздушной среды при эксплуатации систем отопления и вентиляции: учеб. пособие / И. Л. Ветвицкий [и др.] ; под общ. ред. С. З. Полищука. – Днепропетровск: Экономика, 2009. – 264 с. – Библиогр.: с. 249 – 263.

2. Колісник М. П. Основи розробки, виробництва, монтажу, випробувань та обстежень підйомно-транспортних машин: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. / М. П. Колісник, А. Ф. Шевченко, В. В. Мелашич. – Д.: Пороги, 2007. – 191 с. – Бібліогр.: с. 190 – 191.

3. Крани будівельні. Технічні характеристики:

довідник / М. П. Колісник [та ін.]. – Д.: Пороги, 2006. – 186 с.: ілюстр.

4. Охрана труда на предприятиях строительной индустрии: учебник для студ. вузов / А. С. Беликов [и др.]. – Днепропетровск: Федорченко А. А., 2010. – 528 с. – Библиогр.: с. 523 – 528.

5. Радиационная безопасность зданий с учетом инновационных направлений в строительстве: [учебник] / В. Ф. Запрудин [и др.] ; под ред. А. С. Беликова. – Д.: Баланс-Клуб, 2009. – 351 с.: ил. – Библиогр.: с. 341 – 351.

6. Радиационное качество жилых зданий и пути его обеспечения / И. А. Соколов [и др.] ; ПГАСА. – Днепропетровск, 2007. – 279 с. – Библиогр.: с. 271 – 279.

7. Хмара Л. А. Технологическое оборудование для производства строительных материалов (конструкции, технические характеристики, выбор):

учеб. пособие / Л. А. Хмара, А. С. Шипилов, А. А. Бутенко. – Днепропетровск: ЭНЭМ, 2009. – 320 с.: ил. – Библиогр.: с. 313 – 314.

8. Хмара Л. А. Дробильно-сортувальні заводи і устаткування: навч. посібник для студ. ВНЗ / Л. А. Хмара, О. С. Шипілов, О. Г. Онищенко. – Полтава: ПолтНТУ, 2009. – 209 с.: ілюстр. – Бібліогр.: с. 207 – 208.

Щіро дякуємо проф. Л. А. Хмарі за подарунок (100 примірників навчальних посібників)

Ви маєте можливість ознайомитися з цими посібниками на абонементі навчальної літератури (к. 561). Чекаємо на вас у бібліотеці.

Бібліотека

«МОЛОДИЙ БУДІВЕЛЬНИК»

Засновник і видавець – ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури». Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ДП № 624 видане 16 лютого 1999 року.

Відповідальна за випуск

Т.А. ШПАКОВСЬКА

Фото Ю.Ю. БОКА

Коректор О.В. ХРИСТЯ

Дизайн та оригінал-макет

С.Б. ПОНОМАРЬОВ

Газета виходить двічі на місяць обсягом 1 друк. арк. Верстка комп'ютерна, друк офсетний. Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність викладених у статтях фактів відповідає автор.

Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, вул. Чернишевського, 24-а, (0562) 46-44-51. e-mail: mb@mail.pgasa.dp.ua Друкарня видавництва «Свідлер», м. Дніпропетровськ, Лоцманський узвіз, 4-а. Зам. № 435 Тираж – 1000 прим.